

LA MEVA ESTADA AL QUÉBEC

El passat 23 de març vaig haver de tornar de l'intercanvi que estava realitzant al Quebec, Canadà. He tornat dues setmanes abans per culpa de la pandèmia... Però s'ha d'entendre, la salut és més important.

Allà vaig tenir una de les millors experiències de la meva vida, a més de que vaig poder conèixer una cultura nova i molt diversa, una família encantadora i uns companys molt agradables... També vaig gaudir de nous menjars i sobretot vaig millorar el francès.

Els meus primers dies al Quebec van ser una mica durs, ja que el canvi horari, 6 hores menys que a Espanya, em va afectar. Sempre estava cansat. Al no tenir un francès molt bo, de vegades em costava una mica entendre el que em deien, però sobretot em costava entendre les expressions quebequeses.

El meu primer dia d'institut, em va sorprendre molt, ja que allà hi ha un sistema molt diferent al nostre. Els mestres eren molt amables i els companys em van rebre molt bé. Cadascú tenia la seva guixeta i quan arribàvem al matí ens canviàvem les botes de neu per les vambes que deixàvem cada dia a l'institut. A la classe no estava permès portar la motxilla, només podies portar el material i llibres que necessitaves. Quan arribaves a la classe podies agafar el diari i quan tenies una estona llegir-ho. Cada dia teníem una hora lliure per fer deures o fer feines pendents. Em va agradar molt la classe de física i química, el mestre explicava molt bé i també l'assignatura d'educació física, perquè feiem excursions amb raquetes de neu i ens ho passàvem molt bé. Per acabar, els alumnes no tenien una classe fixa, eren els professors els que estaven sempre a la mateixa aula. També m'agradaria comentar que allà les distàncies són molt més grans que aquí. Des de casa per arribar a l'institut havíem d'agafar dos autobusos i trigàvem una hora. Aquí vaig caminant i trigo 10 minuts.

Respecte al menjar, els plats típics de Quebec que a mi em van agradar més van ser, “la poutine” és un plat de patates amb formatge i una salsa . També un plat que es deia “tortière” és un pastís de carn i estava molt bo.

Durant la meva estada em va impactar molt la quantitat de neu que hi havia. A vegades es podien veure muntanyes de 2 metres i fins i tot més. De fet moltes vegades havíem de sortir amb pales i treure la neu per poder sortir amb el cotxe del garatge. Però el més estrany es que quan nevava era quan feia menys fred i quan hi havia sol i no hi havia núvols les temperatures eren de -15 o -20 graus.

He estat amb una família encantadora que m’han acollit molt bé i hem gaudit de fer turisme tots plegats, fins i tot un dia vam anar de visita als Estats Units. He passat moments molt bonics amb ells i serà un record que em quedarà per sempre.

Per acabar, donar les gràcies a l’institut per donar-me l’oportunitat de portar a terme aquest intercanvi i sobretot agrair als mestres Cristina Lucerón i Albert Molins, per la seva bona feina.

M’ho he passat molt bé i he après molt durant el meu intercanvi a Quebec, però sobretot he pogut gaudir d’un país espectacular CANADA.